

CO POD LASEM PISZCZY

Biuletyn informacyjny parafii
św. Maksymiliana Marii Kolbe

MAJ 2022

Celebrujemy wdzięczność

OD WIELKANOCY DO KOMUNII

Ostatnia wieczerza, Juan de Juanes, XVI w. Muzeum Prado

Chrystus chciał, aby sakrament Eucharystii był „zadatkem naszej przyszłej chwały i wiecznej szczęśliwości”.

Kilkanaście dni temu świętowaliśmy Wielkanoc, a za kolejnych kilkanaście dzieci z klas trzecich przystąpią po raz pierwszy do komunii świętej. To dobry moment, aby zastanowić się nieco nad tym, co łączy Zmartwychwstanie Chrystusa z Eucharystią. Kiedy zadaje się to pytanie – czy to dzieciom, czy dorosłym – to często odpowiedź wskazuje na Wielki Czwartek i Ostatnią Wieczerzę,

czyli moment ustanowienia Eucharystii. To przecież początek obchodu Triduum Paschalnego. I oczywiście jest to odpowiedź poprawna. Poprawna, ale niezbyt zadowalająca, bo to akurat związek dość powierzchowny. Żeby pójść nieco głębiej, warto uważnie przeczytać opisy Ostatniej Wieczerzy, jakie mamy w Nowym Testamencie, a zwłaszcza te fragmenty, w których znajdują się znakomicie nam znane z mszy słowa Jezusa „to jest Ciało moje”, „to jest Krew moja”.

Lektura tych fragmentów – a zaraz je przytoczymy – może być nieco zaskakująca, bowiem okaże się, że żaden nie zgadza się w stu procentach z tekstem mszalnym. Ten

bowiem został ułożony na użytek celebracji przez autorów mszału i jest czymś w rodzaju syntezy czterech wersji, które mamy w Nowym Testamencie. A oto one w porządku chronologicznym, od najstarszego:

(1) **wersja Pawłowa** (1 Kor 11,23-25)

Ja bowiem otrzymałem od Pana to, co wam przekazałem, że Pan Jezus tej nocy, kiedy został wydany, wziął chleb i dzięki uczyniwszy połamał i rzekł: „To jest Ciało moje za was [wydane]. Czyńcie to na moją pamiątkę!”. Podobnie, skończywszy wieczerzę, wziął kielich, mówiąc: „Ten kielich jest Nowym Przymierzem we Krwi mojej. Czyńcie

to, ile razy pić będziecie, na moją pamiątkę!”. Ilekroć bowiem spożywacie ten chleb i pijecie kielich, śmierć Pana głosicie, aż przyjdzie.

(2) **wersja Markowa** (Mk 14,22-24)

A gdy jedli, wziął chleb, odmówił błogosławieństwo, połamał i dał im mówiąc: „Bierzcie, to jest Ciało moje”. Potem wziął kielich i odmówiwszy dziękczynienie dał im, i pili z niego wszyscy. I rzekł do nich: „To jest moja Krew Przymierza, która za wielu będzie wylana”.

(3) **wersja Łukaszcowa** (Łk 22,19-20)

Następnie wziął chleb, odmówiwszy dziękczynienie połamał go i podał im,

mówiąc: „To jest Ciało moje, które za was będzie wydane: to czynicie na moją pamiątkę!”. Tak samo i kielich [wziął] po wieczerzy, mówiąc: „Ten kielich to Nowe Przymierze we Krwi mojej, która za was będzie wylana”.

(4) wersja Mateuszowa (Mt 26,26-28)

A gdy oni jedli, Jezus wziął chleb i odmówiwszy błogosławieństwo, połamał i dał uczniom, mówiąc: „Bierzcie i jedzcie, to jest Ciało moje”. Następnie wziął kielich i odmówiwszy dziękczynienie, dał im, mówiąc: „Pijcie z niego wszyscy, bo to jest moja Krew Przymierza, która za wielu będzie wylana na odpuszczenie grzechów”.

Mimo wyraźnych różnic nietrudno wskazać wspólne wątki tych czterech tekstów. Po pierwsze: Jezus daje swoje Ciało i Krew jako pokarm i napój. Po drugie – Ciało jest „wydane”, a krew „wylana”, co jest oczywistym wskazaniem na mękę i śmierć Jezusa. Po trzecie – poprzez Jego wylaną Krew zawarte zostaje (nowe) Przymierze. Teksty nie mówią tego wprost, ale chodzi oczywiście o przymierze między Bogiem i ludźmi, które ma doprowadzić do pełni niedoskonałe przymierza Starego Testamentu.

Jeśli mowa o „Ciele wydanym” i „Krwi wylanej”, to Ostatnia Wieczerza jest czymś w rodzaju maszyny czasu: przenosi uczniów do chwili ofiary krzyżowej Jezusa, a nawet jeszcze dalej, do momentu zmartwychwstania, żeby mogli przyjąć dar Jego życia. Podobnie zresztą działa msza święta dla nas, tyle że w odwrotnym kierunku – przenosi nas do tych samych momentów.

I tu trzeba się na chwilę zatrzymać. Zwykle zapewne nie stawiamy sobie tego pytania, ale ono jest zasadne i ważne z punktu widzenia rozumienia skutków Eucharystii: kiedy w komunii przyjmujemy Ciało Jezusa, to czy jest to „relikwia”, czyli niewielbione jeszcze

Ciało z momentu śmierci, czy też raczej żyjące i życiodajne Ciało Zmartwychwstałego Pana, który „już więcej nie umiera, śmierć nad nim nie ma już władzy” (Rz 6,9)? Pierwsza intuicja prawdopodobnie skieruje nas ku chwili śmierci Jezusa. Ale pomyślmy, co się stało z Jego Ciałem po śmierci? Otóż całe zmartwychwstało, uległo przemianom w Ciało uwielbione, w którym Chrystus powróci na końcu czasów. W tym świetle należy odczytywać słowa z Ewangelii wg św. Jana (6,54): „Kto spożywa moje Ciało i pije moją Krew, ma życie wieczne, a Ja go wskreszę w dniu ostatecznym”. Ilekroć przyjmujemy komunię, jednoczymy się ze zmartwychwstałym, żyjącym Panem. I mamy – tu ważny jest czas terażniejszy – już teraz mamy życie wieczne!

Dlatego Sobór Trydencki, opisując w 1551 roku (w obliczu rozwijającego się protestantyzmu) skutki Eucharystii, tak nauczał: Chrystus „chciał, aby ten sakrament przyjmowany był jako duchowy pokarm dla dusz, którym mają się karmić i umacniać, żyjąc życiem Tego, który powiedział: ‘Kto Mnie pożywa, ten żyć będzie przeze Mnie’, oraz jako środek leczniczy uwalniający nas od wykroczeń powszednich i chroniący przed grzechami śmiertelnymi. Chciał ponadto, aby ten sakrament był zadatkiem naszej przyszłej chwały i wiecznej szczęśliwości”.

Eucharystia jest zatem zadatkiem nowego, zmartwychwstałego życia, które w pełni otrzymamy na końcu czasów. I tu odkrywamy najbardziej jej związek ze zmartwychwstaniem Chrystusa. Dlatego dobrze jest pamiętać, że choć pierwszej komunii udzielamy współcześnie w pewnym oddaleniu od świąt paschalnych, to i tak jest ona świętowaniem owoców Paschy, świętowaniem „zadatku” zmartwychwstałego życia.

Ks. GRZEGORZ STRZELCZYK

I co dalej?

Ks. GRZEGORZ STRZELCZYK

Po dwóch latach różnego rodzaju ograniczeń, jakie narzuciła pandemia i przepisy z nią związane, wracamy chyba powoli do normalnego funkcjonowania parafii.

W okresie przed świątami wielkanocnymi sporo było spowiedzi po dwóch latach. To z jednej strony smutne – bo przecież spowiedź była dostępna cały czas, z drugiej jednak cieszy, bo oznacza, że mimo wstrząsu relacja z Bogiem u wielu przetrwała i powoli budzi się z letargu.

Chciałbym móc powiedzieć, że teraz będziemy mogli natychmiast powrócić do niektórych pomysłów, które z powodu pandemii trzeba było zawiesić – jak choćby do idei parafialnych rekolekcji wyjazdowych. Niestety nie będzie to takie proste, bo – co najmniej do końca czerwca – nie będziemy mieli wikariusza. A sam nie bardzo jestem w stanie ogarnąć większej liczby wątków. Proszę zatem o nieco cierpliwości. W czerwcu sytuacja powinna się rozjaśnić. I możliwe są dwa scenariusze. Pierwszy – optymistyczny – dostajemy wikariusza i wracamy do „normalnych” rytmów duszpasterstwa oraz

do wszystkich odłożonych pomysłów (oraz prosimy Ducha Świętego o nowe). Drugi – nieco mniej optymistyczny – że jednak mamy już w diecezji zbyt mało księży, żeby u nas mógł być wikariusz.

Zgodnie z zasadą, że lepiej dmuchać na zimne, musimy być i na ten gorszy scenariusz przygotowani. Oczywiście taka sytuacja będzie wymagała przemyślenia priorytetów. I sporo będzie zależało też od innych decyzji moich przełożonych – zwłaszcza od tego, czy nadal będę miał obowiązki związane z przygotowaniem kandydatów do diakonatu stałego i w zarządzie Fundacji Świętego Józefa Konferencji Episkopatu Polski. A do tego pozostaje jeszcze pytanie, czy na uczelni zdołam uzyskać urlop bezpłatny na kolejny rok akademicki...

Jak widzicie, dużo tych niewiadomych. Trzeba spokojnie poczekać do czerwca. Nie musi to być jednak czekanie bezczynne! Mam do Was zatem dwie prośby. Pierwsza o modlitwę, żeby się wypełniła wola Boża poprzez decyzje przełożonych – jakie by one nie były. Druga – o zająknięcie trochę w siebie i zadanie sobie takich mniej więcej pytań: „A ja? W jaki sposób mógłbym się włączyć w życie parafii? W czym mógłbym pomóc? Ile czasu mógłbym na to poświęcić?” itd. Bo przy wielu niewiadomych jedno jest pewne (a pandemia i kryzys z uchodźcami to mocno pokazały): życie parafii nie może się opierać tylko na aktywności duszpasterzy...

ANDRIILENDYAK

Triduum Paschalne

– jedno wielkie święto zwycięstwa życia nad śmiercią

**Trzy dni skupienia, modlitwy, NADZIEI oraz WIARY
w niezwykłą i wszechogarniającą MIŁOŚĆ.**

W czasie obchodów tegorocznego Triduum Paschalnego obok modlitwy i rozważań męki Pańskiej wielu spośród nas przenikała także NADZIEJA, tak ważna w ostatnich trudnych latach. To na niej budowaliśmy nasze oczekiwania powrotu do „normalności”, gdy dwa lata temu pandemiczne obostrzenia zamknęły całkowicie nasze kościoły i mogliśmy uczestniczyć w uroczystościach Triduum Paschalnego tylko zdalnie. W zeszłym roku natomiast nasz udział był znacząco ograniczony liczbami limitów pandemicznych, z koniecznością zachowania wymaganych odległości pomiędzy wiernymi oraz obowiązkowymi maseczkami.

I nareszcie w tym roku mogliśmy wszyscy, bez obostrzeń i limitów, spotkać się w naszym parafialnym kościele, a on wypełniał się każdego dnia Triduum ogromną liczbą parafian i gości, którzy w skupieniu, z modlitwą i wiarą uczestniczyli w tych wielkich, wciąż żywych i przepelnionych symboliką Wydarzeniach Paschalnych. Przebieg liturgii tych dni, śpiew, czytania i modlitwy skłaniały nas do głębokiej refleksji, pogłębienia wiary i miłości, a także przemiany życia w NADZIEI, że CHRYSTUS ZWYCIĘŻYŁ ŚMIERĆ! ... „Zwycięzca śmierci, piekła i szatana, wychodzi z grobu dnia trzeciego z rana”...

WIELKI CZWARTEK – 14.04.

– pamiątka ustanowienia przez Chrystusa sakramentów Kapłaństwa i Eucharystii podczas Ostatniej Wieczerzy. Liturgia tego dnia rozpoczęła się o 20.00 procesyjnym wejściem Księdza Proboszcza i służby liturgicznej (5 szafarzy i 11 ministrantów) do kościoła przy pieśni „*Ludu kapłański, ludu królewski, zgromadzenie święte, ludu Boży, śpiewaj Twemu Panu!*”. Po przejściu do ołtarza Ks. Proboszcz zwrócił się do wiernych słowami: „Moi Drodzy - rozpoczynamy sprawowanie Mszy Wieczerzy Pańskiej, a wraz z nią obchód Świętego Triduum Paschalnego: męki, śmierci i zmartwychwstania naszego Pana Jezusa Chrystusa, dzięki którym stało się nam zbawienie. Stajemy w wdzięczności za to, że dzięki Chrystusowemu Krzyżowi mamy odpuszczenie grzechów. Dzięki Jego zmartwychwstaniu mamy nowe życie i otrzymujemy je, ilekroć tylko przychodzimy na Eucharystię i karmimy się Ciałem i Krwią Pańską. Rozpoczynamy sprawowanie pamiątki Ostatniej Wieczerzy, w czasie której Chrystus dał nam Swoje Ciało za pokarm”. Z homilii Ks. Proboszcza: „Dzisiejsze rozważanie Słowa Bożego warto, trochę wyjątkowo, zacząć od śpiewu przed Ewangelią - **Daję Wam przykazanie nowe, abyście się*

Wielki Piątek

wzajemnie miłowali, tak jak ja Was umilowałem* - właściwie to zdanie jest osią dzisiejszych czytań i całego świętowania Triduum Paschalnego”. W końcowej części homilii Ks. Proboszcz powiedział: „Wspominamy dzisiaj to Wydarzenie – ustanowienie Eucharystii, żeby sobie uświadomić, jak wielki dar Bóg złożył w nasze ręce. Nie dał nam czegoś po prostu. Sam Siebie dał na Pokarm. Żyjący Zmartwychwstały Chrystus ożywia nasze życie, ilekroć Go przyjmujemy. Ten, który już więcej nie umiera, śmierć nad Nim nie ma już władzy – daje się nam na Pokarm. Jest za co być wdzięcznym”. Na zakończenie Mszy Wieczerzy Pańskiej Najświętszy Sakrament został procesyjnie przeniesiony do Ciemnicy, gdzie był adorowany do godz. 22.00 oraz przez cały Wielki Piątek.

WIELKI PIĄTEK – 15.04.

– dzień męki i śmierci krzyżowej Pana Jezusa, gdy pogrążamy się w bólu i smutku. Rano o godz. 8.00 odprawiona została ostatnia już Droga Krzyżowa tegorocznego Wielkiego Postu. Przez cały dzień trwała adoracja Najświętszego Sakramentu w Ciemnicy, natomiast o godz. 18.00 rozpoczęła się liturgia Wielkiego Piątku sprawowana w obliczu śmierci Pana Jezusa. W tym dniu (podobnie jak w Wielką Sobotę) nie odprawia się mszy

świętej. Centralną częścią tej liturgii jest adoracja Krzyża poprzedzona liturgią Słowa oraz długą i uroczystą modlitwą wstawienniczą. Wierzymy, że poprzez śmierć krzyżową Jezusa Bóg bierze na siebie konsekwencje naszego grzechu i w krzyżu Jezusa jest nasze zbawienie. „*Nikt nie ma większej miłości od tej, gdy ktoś życie swoje oddaje za przyjaciół swoich*” (J 15,13). Liturgię Wielkiego Piątku sprawował nasz Proboszcz ks. dr Grzegorz Strzelczyk oraz ks. dr hab. Jacek Kempa, Dziekan Wydziału Teologicznego UŚ, który wygłosił przejmującą homilię. Przytaczam jej fragmenty: „Dzisiaj, w Wielki Piątek, być może szczególnie sobie uświadamiamy prawdę o złu, które sami wyrządzamy i które nas także toczy z zewnątrz. Zło, za które jesteśmy odpowiedzialni, zło grzechu. (...) Zło jest złem i pozostawia konsekwencje, ale równocześnie jest prawda, że Bóg jest większy niż to wszystko, że w Bożym sercu, które jest dotknięte złem moich grzechów, jest większa moc MIŁOŚCI, która stwarza mnie na nowo. (...) Wielki Piątek także jest tym momentem, który nam przypomina o Bogu, który jest z nami we wszystkim, co się wiąże z naszym krzyżem, który na nas spada – Bóg jest z nami! Alfa i Omega jest z nami! (...) musimy pamiętać, że tu

ARCHIWUM PARAFI

Wigilia Paschalna

jest wielka obietnica i wielka NADZIEJA, która jest tuż przed nami, która wiąże się z wydarzeniem już niebawem przychodzącym – Porankiem Wielkanocnym. Dzisiaj jeszcze jest zupełna cisza, cisza Grobu Pańskiego, powaga tego Wydarzenia, powaga Krzyża i Śmierci, która głęboko przemawia do naszych serc. Dopiero, kiedy przejdziemy przez tę powagę, przez tę ciszę, możemy pozwolić zacząć dostrzegać wartość tego Światła, które za chwilę zaczyna się pojawiać; Światła, które budzi NADZIEJĘ i które pozwala nam wierzyć w PRZEMIANĘ NASZEGO ŻYCIA”. Po zakończeniu Liturgii Wielkiego Piątku adorowaliśmy Krzyż przy Bożym Grobie do 22.00.

WIELKA SOBOTA – 16.04.

– dzień po śmierci Jezusa, a przed Jego zmartwychwstaniem, dzień totalnej ciemności, kiedy wydaje się, że wszystko się skończyło i że nie ma już żadnej NADZIEI. Mamy

mrok, trwa cisza przerażenia okropnością ludzkiego grzechu. Adorujemy Krzyż i Chrystusa przy Bożym Grobie.

Wieczorem o 20.00 rozpoczęliśmy uroczystą liturgię **WIGILII PASCHALNEJ** – centrum obchodów Triduum – jest to już liturgia **Nocy Zmartwychwstania** odprawiona przez księży Strzelczyka i Kempę w asyście licznej służby liturgicznej. Liturgia ta jest wyjściem z mroku, którym była ogarnięta Wielka Sobota, dlatego pierwszym znakiem było światło, które z nowo poświęconym paschałem procesyjnie wnoszone jest do ciemnego kościoła z trzykrotnym zawołaniem kapłana: „Światło Chrystusa!”, na co wierni odpowiadają: „Bogu niech będą dzięki!”. Po przejściu przez kościół rozjaśniony blaskiem świec zapalonych od paschału ks. Proboszcz uroczyste odśpiewał przy ołtarzu hymn Exsultet – Orędzie Paschalne, starożytną pieśń, autorstwo której przypisywane jest

św. Ambrożemu: „*Weselcie się już, zastępy Aniołów, w niebie. Weselcie się, słudzy Boga. Niechaj zabrzmia dzwony głoszące zbawienie, gdy Król tak wielki odnosi zwycięstwo! ...Zdobny blaskiem takiej światłości, raduj się Kościele święty, Matko nasza!...*”. Następnie przystąpiono do bogatych w treści czytań, a po homilii nastąpiło odnowienie chrzestnego wyznania wiary (tzw. przyrzeczeń chrzcielnych). Z homilii ks. Proboszcza: „Dzisiejsza liturgia to tak naprawdę jest liturgia CHRZTU. Ma nam ona dzisiaj przypominać, co się dokonało, kiedy zostaliśmy ochrzczeni. Zaczynaliśmy tę liturgię w mroku i to siedzenie w ciemności ma nam przypominać o sytuacji grzechu pierwotnego, kiedy na skutek utraty BOŻEGO DARU przez pierwszy grzech każdy następny człowiek rodzi się bez niego, w mroku, bez światła, którego potrzebuje. I w ten mrok przychodzi Chrystus ze swoim ŚWIATŁEM, które jest dla nas niezaspokojonym DAREM. **Nowe życie** – to jest podstawowe znaczenie tego, co **dokonywane jest na chrzcie**. (...) CHRZEST to jest przede wszystkim świętowanie daru NOWEGO ŻYCIA, które jest już oderwane od grzechu. (...) Kiedy celebруем Liturgię Paschalną, to po to, żeby sobie przypomnieć, że Bóg dał nam NOWE ŻYCIE – uwolnione od grzechu i śmierci. I ten dar został złożony w nasze ręce, powierzony naszej odpowiedzialności. Jezus zostawił tylko jedno przykazanie, **abyśmy się miłowali, tak jak On nas umiłował!** W tych dniach Triduum Paschalnego wpatrywaliśmy się wyjątkowo intensywnie w Krzyż Chrystusa po to, żeby się tej miłości przypatrzeć i może trochę nauczyć. Jeśli wydanie życia z miłości za innych wydaje się nam wyzwaniem ponad nasze siły, to trochę słusznie, bo to by było ponad nasze siły, gdyby nie NOWE ŻYCIE,

które Chrystus nam daje. I kiedy nam nie wyjdzie, kiedy nie doskoczemy do miary, do której nas wzywa MIŁOŚĆ, to Chrystus nam przywróci życie, przebaczy, znowu i znowu, i znowu – tyle razy, ile będzie trzeba! **Bo On już więcej nie umiera, śmierć nad Nim nie ma już władzy i nie ma już władzy nad tymi, którzy do Niego należą!**”

Na zakończenie uroczystej liturgii Wigilii Paschalnej ks. Proboszcz zaprosił zgromadzonych wiernych do wspólnego ogłoszenia zmartwychwstania Chrystusa, mówiąc: „Pójdźmy w uroczystej procesji za Chrystusem Zmartwychwstałym, aby wyznaczyć naszą wiarę w Jego zwycięstwo nad śmiercią i szatanem. Zmartwychwstałemu Chrystusowi obecnemu wśród nas w Najświętszym Sakramencie będziemy dziękować za to, że otworzył wierzącym Królestwo Niebios”. Następnie ks. Proboszcz zaśpiewał pieśń: „*Chrystus Zmartwychwstan jest, nam na przykład dan jest, i że mamy z martwych powstać, z Panem Bogiem królować! Alleluja!*”. I dalej kapłan wznosił zawołanie: „*Niebo i ziemia się cieszą – Alleluja!*”. A zgromadzeni odpowiedzieli: „*Ze zmartwychwstania Twojego Chryste – Alleluja!*”. Następnie całe zgromadzenie z zapalonymi świecami poszło w procesji rezurekcyjnej dookoła kościoła, śpiewając pieśń „*Wesoły nam dzień dziś nastał!*”. Po końcowym błogosławieństwie oraz odśpiewaniu pieśni „*Raduj się, nieba Królowo, Alleluja!*”, udaliśmy się do naszych domów, zanosząc do nich światło Chrystusa i radość ze zmartwychwstania naszego Pana, który zwyciężył śmierć i przyniósł nam odpuszczenie grzechów oraz napełnił nas pokojem, abyśmy mieli zawsze w naszych sercach **WIARĘ, NADZIEJĘ I MIŁOŚĆ!**

TERESA ŁUKAWIECKA

W niedzielę 10 kwietnia w parafii św. Maksymiliana Marii Kolbego w Tychach zakończyły się pięciodniowe rekolekcje akolitów przygotowujących się do święceń diakonatu.

Przyszli diakoni pochodzą z różnych środowisk, są wśród nich ekonomiści, chemicy, germaniści, elektrycy, pracujący w branży ubezpieczeniowej, technicy-mechanicy, logistycy, kierowcy.

Rekolekcje miały charakter kanoniczny, do ich odbycia zobowiązany jest każdy przygotowujący się do święceń. Prowadził je ksiądz dr Grzegorz Strzelczyk, który poza byciem gospodarzem tego miejsca jest także dyrektorem Ośrodka Formacji Diakonów Stałych Archidiecezji Katowickiej. W rekolekcjach uczestniczyło siedmiu kandydatów z diecezji katowickiej, którzy na ten czas zamieszkali na probostwie i posługiwali w mszach świętych oraz w nabożeństwach w tyckim kościele.

Diakonat stały jest znaną i praktykowaną od wieków formą posługi sięgającą czasów pierwszych apostołów. Już w Dziejach Apostolskich znajdujemy opis męczenniczej śmierci pierwszego diakona – św. Szczepana. Współczesny Kościół jest wierny tej tradycji i powołuje do posługi diakonów stałych, którzy dokonują dzieł miłosierdzia względem chorych, cierpiących, potrzebujących i samotnych. W diecezji katowickiej posługę diakonów stałych pełni obecnie 10 mężczyzn, a do ich obowiązków należy m.in. sprawowanie sakramentu chrztu, odprowadzanie zmarłych na cmentarz, głoszenie homilii.

Kandydaci do diakonatu mogą mieć swoje rodziny. Do przyjęcia święceń konieczna

jest jednak zgoda żony, która jest nie tylko bierną obserwatorką, ale tak jak i w życiu małżeńskim – wsparciem i podporą. Żony akolitów były więc zaproszone, by sobotni dzień rekolekcji móc przeżyć wspólnie z małżonkami (zdjęcie na ostatniej stronie okładki). Uczestnicy rekolekcji czuli się bardzo dobrze przyjęci przez Tyszan. Nie tylko profesjonalny i bogaty merytorycznie charakter rekolekcyjnego programu, ale również panująca na farze rodzinna atmosfera otwartości, transparentności potrzeb w relacjach kościół – człowiek, człowiek – kościół były dla przyszłych diakonów swego rodzaju „lekcją ponad plan” (nie wspominając zapachu swojskiego żuru i kawy, które dochodziły z kuchni Farorza).

Duże wrażenie na przyszłych diakonach zrobiła troska o uchodźców z Ukrainy, przyjęcie ich pod dach parafii, pomoc w zakresie socjalnym w kwestii znalezienia pracy oraz adaptacji w obcym kraju. „Była to dla nas prawdziwa lekcja miłosierdzia, którego doświadczyliśmy w działaniu” – przyznają kandydaci do diakonatu.

Poza typowymi dla czasu i miejsca punktami programu akolici skierowali do Księdza Arcybiskupa formalną prośbę o udzielenie święceń diakonatu, co stanowi uwieńczenie pięciu lat formacji. Rekolekcje zakończyły się uczestnictwem we wspólnej mszy świętej w Niedzielę Palmową.

Kandydaci do diakonatu bardzo dziękują Księdzu Grzegorzowi oraz Parafianom za możliwość odbycia rekolekcji w ich parafii, prosząc jednocześnie o modlitwę i wsparcie w przyszłej posłudze.

Bóg zapłać!
AKOLICI

Eucharystia, czyli wdzięczność

Jest takie greckie słowo, które można usłyszeć dosłownie wszędzie – na ulicach, placach, w sklepach, urzędach, restauracjach, wśród znajomych i wśród przypadkowych przechodniów. Tym popularnym słowem jest zwykle „dziękuję”. Trochę przekornie piszę „zwykle”, bo dobrze wiemy, że drzemie w nim niezwykła moc, bez względu na to, w jakim języku się je wypowie. Mimo to wróć do greki i proponuję, żebyśmy dzisiaj przyjrzeni się właśnie greckim podziękowaniom.

Εὐχαριστέω (eucharisteo), a współcześnie *εὐχαριστώ* (ewcharisto), czyli *dziękuję, jestem wdzięczna*, to czasownik, który składa się z rzeczownika *χάρις* (charis) – *laska, wdzięk, wdzięczność* i przysłówka *εὖ* (eu) – *dobrze*. Ten sam przysłówek *εὖ* (eu) występuje w słowie *εὐαγγελία* (ewangelia) – *dobra wiadomość, nowina*. W greckim słowie „dziękuję” mamy zatem wyrażenie *dobrej wdzięczności*, która sama, jako rzeczownik przyjmuje formę *εὐχαριστία* (eucharistia). W ten sposób dochodzimy do tematu dzisiejszych rozważań, czyli słownikowego znaczenia Eucharystii, którym jest *dziękczynienie*. I wydawałoby się, że nie ma specjalnie sensu o tym wspominać, bo przecież wszyscy to wiedzą. Tylko czasami z naszą wiedzą jest tak, że na tyle przyzwyczajamy się do warstwy brzmieniowej niektórych słów, że powoli zaciera nam się ich pierwotne znaczenie i sens tego, co za nimi stoi. Piszę o tym, bo całkiem niedawno w zwyczajnej towarzyskiej rozmowie z jednym z moich przyjaciół pojawił się temat popularnego od kilku lat nurtu *mindfulness*,

BASIA MARZEC

czyli *uważności* i jednego z jej przejawów, czyli *praktykowania wdzięczności*. Zauważyłam mimochodem, że nasza chrześcijańska modlitwa, a w szczególności Eucharystia tym właśnie jest – praktykowaniem wdzięczności, dokładnie tak się przecież nazywa. I okazało się, że mój rozmówca był tym niezwykle zaskoczony! Pomyślałam wtedy, że warto to sobie uzmysławiać i przypominać, dlatego spróbuję króciutko przedstawić historię *chrześcijańskiej wdzięczności*, czyli Eucharystii. Podstawy teologiczne wyłożył nam ksiądz Grzegorz, więc teraz będzie już z górki.

Słowo *eucharisteo* pojawia się na kartach Ewangelii kilkakrotnie, przede wszystkim w cytowanych przez ks. Grzegorza fragmentach opisujących Ostatnią Wieczerzę, kiedy Jezus „odmówiwszy dziękczynienie” (*εὐχαριστήσας*) połamiał chleb (1 Kor 11, 23, Łk 19,22) i wziął kielich (Mk 14, 23, Mt 26, 27). Dokładnie tego samego zwrotu używa

Intencje mszalne

św. Jan, kiedy opisuje scenę rozmnożenia chleba (J 6, 11): „Jezus więc wziął chleby i odmówiwszy dziękczynienie (εὐχαριστήσας), rozdał siedzącym”. Między tymi dwoma obrazami zachodzi wyraźne podobieństwo i prawdopodobnie w obu sytuacjach pojawiła się ta sama modlitwa dziękczynna, którą znali i praktykowali wszyscy pobożni Żydzi. Wdzięczność Bogu jest jedną z podstawowych praktyk przepisanych przez Prawo, modlitwa dziękczynna zawarta jest w Berachot, pierwszym traktacie Miszny. Traktat ten uczy o miłości, szacunku i wdzięczności dla Boga jako Stwórcy wszystkiego. Jezus odmawia przepisaną prawem modlitwę i okazuje Ojcu wdzięczność, jednocześnie ustanawiając ostateczną i doskonałą ofiarę z samego siebie, za którą z kolei jesteśmy Jemu wdzięczni. W ten sposób, celebrując Eucharystię, okazujemy zarówno wdzięczność wobec Stwórcy, której uczy nas Jezus Chrystus, ale też, a właściwie przede wszystkim wdzięczność za dar zbawienia i to, że dzięki Ofierze Doskonałej stworzony świat znów może być wolny od zła.

DLA CIEKAWYCH:

Terminem *Eucharystia* nazywamy często cały akt kultu, na który składa się liturgia słowa i liturgia eucharystyczna. To też ma umocowanie w Piśmie Świętym, polecam fragment Łk 24, 13-35, kiedy Jezus po zmartwychwstaniu spotyka uczniów w drodze do Emaus. Wtedy „wyjaśniał im Pisma i łamał dla nich chleb” – to chyba najbardziej zwięzły opis tego, co dziś robimy podczas mszy świętej, a jednocześnie wskazanie na Stare i Nowe Przymierze, które Bóg-Stwórca i Bóg-Człowiek zawiera ze swym ludem. I za oba jesteśmy wdzięczni.

KATARZYNA PIOTROWSKA

01.05.2022 Niedziela

18.00 – Przez wstawiennictwo Matki Bożej Nieustającej Pomocy i św. Maksymiliana w intencji Anny i Henryka Miśta z okazji 40. rocznicy ślubu, dziękując za otrzymane łaski, prosząc o zdrowie i Boże błogosławieństwo dla Jubilatów i córek z rodzinami.

7.30 – Za + Teresę Mazur z okazji urodzin.

9.30 – W intencji Ojca św. Franciszka, kapłanów, Radia Maryja i TV Trwam.

11.30 – W intencji dzieci przystępujących po raz pierwszy do komunii świętej: Karoliny Kosatka i Magdaleny Bąk oraz ich rodzin.

16.30 – Za + Marcina Czerwińskiego od sąsiadów z bloku nr. 19.

02.05.2022 Poniedziałek

7.30 – Za ++ Marka Kowal, Jadwigę i Krystynę Hirche, Ryszarda i Hildegardę Musioł, Alojzego i Annę Lep oraz za + Leonarda Boder.

18.00 – Do Matki Bożej Nieustającej Pomocy w intencji Urszuli Malchar z okazji 70. urodzin, z podziękowaniem za dotychczasową opiekę, prosząc o dalszą opiekę dla całej rodziny.

03.05.2022 Wtorek

7.30 – Za + Marcina Czerwińskiego od kuzynki Eli z rodziną.

9.30 – W intencji Krystyny Łabudzkiej z okazji urodzin z podziękowaniem za otrzymane łaski i prośbę o dalszą opiekę Matki Bożej Nieustającej Pomocy i św. Maksymiliana.

11.30 – W intencji Dominiki Marii Marzec z okazji 16. rocznicy urodzin,

z podziękowaniem za odebrane łaski, z prośbą o dalsze, by zawsze miała ufność w Bogu.

16.30 – Za + Jerzego Grabala w miesiąc po śmierci.

04.05.2022 Środa

7.30 – Za ++ rodziców Łucję i Henryka Szojda, ++ rodzeństwo, dziadków z obu stron, ++ z rodzin Szojda i Wygrabek.

18.00 – Za ++ rodziców Jadwigę i Wiktora Fijoł, brata Kazimierza, siostrzenicę Magdalenę i ++ z rodzin Fijoł i Wygrabek.

05.05.2022 Czwartek

7.30 – O powołania do służby Bożej.

18.00 – Za + siostrę Stanisławę Klemens i + ks. Józefa Klemensa w rocznicę śmierci.

06.05.2022 Piątek

7.30 – W intencji Czcieli Najświętszego Serca Pana Jezusa.

18.00 – Za ++ rodziców Anastazję i Adolfa Szczytowiec, siostrę Teresę Dawid oraz ++ z rodziny.

07.05.2022 Sobota

7.30 – W intencji Członków Żywego Różańca.

08.05.2022 Niedziela

18.00 – Za + Stanisława Obałka w rocznicę urodzin, z prośbą o życie wieczne.

7.30 – Za + Józefa Siek w 2. rocznicę śmierci.

9.30 – Za + Jana Kandzia w 1. rocznicę śmierci.

11.30 – W intencji Mileny Czerwińskiej przystępującej po raz pierwszy do komunii świętej oraz jej rodziny.

16.30 – Za ++ Jana i Anastazję Mika, ++ rodziców, rodzeństwo, + syna Leszka i zięcia Kazimierza.

09.05.2022 Poniedziałek

7.30 – Za + Janinę Chrobot – Szmit od Lucyny Zaleskiej.

18.00 – Za + Małgorzatę Bielas od sąsiadów z ul. Zelwerowicza.

10.05.2022 Wtorek

7.30 – Za + mamę Józefę Kandzia.

18.00 – Za + Jana Wiera, z prośbą o radość życia wiecznego.

11.05.2022 Środa

7.30 – Za + męża Tadeusza Bolibrzuch w pierwszą rocznicę śmierci o życie wieczne, ofiara od żony i syna z rodziną.

18.00 – Za + Tadeusza Krawiec.

12.05.2022 Czwartek

7.30 – Za + Henryka Hoinkis o łaskę nieba.

18.00 – Za + Magdalenę Trójca od sąsiadki Mirosławy.

13.05.2022 Piątek

7.30 – Za ++ rodziców Marię i Józefa Hantulik oraz ++ dziadków.

18.00 – Przez wstawiennictwo Matki Bożej Róży Duchownej w intencji Członków Żywego Różańca z prośbą o Boże błogosławieństwo i wytrwanie w modlitwie.

14.05.2022 Sobota

7.30 – Za ++ męża Henryka, córkę Anię, teściów, rodziców i dusze w czyśćcu.

15.05.2022 Niedziela

18.00 – Za + Jerzego Leśny w rocznicę śmierci, za ++ rodziców i teściów oraz + siostrę Krystynę Hulboj.

7.30 – Za + syna Andrzeja i za + męża Jana.

9.30 – Za + Jana Szczepańskiego, + babcię Annę Krzyżanowską i dziadków z obu stron.

11.30 – I Komunia św. uczniów kl. 3A i 3B.
16.30 – Za + męża Andrzeja Grzywacz.

16.05.2022 Poniedziałek

7.30 – W intencji budowniczych i dobrodziejów naszej Parafii.

18.00 – Za + Danutę Lichwa w rocznicę śmierci oraz za ++ z rodziny.

17.05.2022 Wtorek

7.30 – Przez wstawiennictwo Matki Bożej i św. Ojca Pio w intencji Mirosławy Walter z okazji urodzin, z podziękowaniem i prośbą o Bożą opiekę.

18.00 – Za + Łucję i Alojzego Janik oraz ++ rodziców z obu stron.

18.05.2022 Środa

7.30 – Za ++ rodziców Konrada i Marię Pilszczyk, męża Edmunda Mol i ++ z rodzin Mol i Pilszczyk.

18.00 – Za ++ Martę i Józefa Szojda, ++ Erykę i Maksymiliana Kuberek oraz Krzysztofa Jochemczyka.

19.05.2022 Czwartek

7.30 – wolna

18.00 – zajęta.

20.05.2022 Piątek

7.30 – Za + Henryka Miczek w 1. rocznicę śmierci, + żonę Łucję Miczek, ++ z pokrewieństwa Miczek i Noras.

18.00 – Za + Aleksandrę Miller w 4. rocznicę śmierci.

21.05.2022 Sobota

7.30 – Za + Andrzeja Brol od sąsiadów z bloku.

22.05.2022 Niedziela

18.00 – Za ++ rodziców Elżbietę i Ludwika Stobik oraz ++ rodzeństwo Annę, Różę i Piotra.

7.30 – Przez wstawiennictwo Matki Bożej Królowej Kapłanów z podziękowaniem i prośbą o zdrowie, Boże

błogosławieństwo oraz dary Ducha Świętego w intencji ks. Bogumiła Mazurczyka z okazji urodzin.

9.30 – W intencji Blanki Bartodziej w 15. urodziny.

11.30 – I Komunia św. uczniów kl. 3C.

16.30 – W intencji Izabeli Barborka z okazji 50. rocznicy urodzin, dziękując Bogu za wszelkie łaski oraz prosząc o opiekę i błogosławieństwo na dalsze lata życia.

23.05.2022 Poniedziałek

7.30 – Za + Włodzimierza Hubaj w 1. rocznicę śmierci.

18.00 – Za ++ rodziców Elżbietę i Franciszka Gołka, brata Józefa i ++ dziadków z obu stron.

24.05.2022 Wtorek

7.30 – Przez wstawiennictwo Matki Bożej Wspomożenia Wiernych w intencji Leszka z okazji urodzin, z podziękowaniem za otrzymane łaski z prośbą o dary Ducha Świętego i zdrowie.

18.00 – Za małżonków Lidę i Jarosława Łukowicz w 25. rocznicę ślubu.

25.05.2022 Środa

7.30 – W intencji rodzin Opyd i Tyniec z podziękowaniem za Bożą opiekę i z prośbą o Boże błogosławieństwo.

18.00 – W intencji Joanny i Wojciecha Kołodziej w 10. rocznicę ślubu.

26.05.2022 Czwartek

7.30 – W intencji Ryszarda z podziękowaniem za zdrowie i otrzymane łaski i z prośbą o dalsze dla całej rodziny.

18.00 – Do Matki Bożej Pośredniczki Łask o zdrowie i błogosławieństwo w rodzinie Gołosz i Gajdamowicz.

27.05.2022 Piątek

7.30 – Za ++ Alfredę Zmuda i jej męża od Marii i Andrzeja Granek z rodzinami.

18.00 – Za + mamę Anielę Wilga i jej ++ rodziców.

28.05.2022 Sobota

7.30 – Za ++ matki, w szczególności w intencji + mamy Michaliny Petka.

29.05.2022 Niedziela

18.00 – Za + mamę Helenę Dziubany w pierwszą rocznicę śmierci, oraz za + tatę Benedykta o łaskę nieba.

7.30 – Za ++ Józefa i Jana Polubiec.

9.30 – Z podziękowaniem za otrzymane łaski, z prośbą o dalsze błogosławieństwo i opiekę Niepokalanej dla Anny i Marka Mazurczyk w rocznicę ślubu oraz za syna Grzegorza.

11.30 – W intencji Dzieci przyjmujących Sakrament Chrztu św., w intencji Rocznych Dzieci, ich rodziców i rodziców chrzestnych.

16.30 – Za + Zbigniewa Abram w 1. rocznicę śmierci.

30.05.2022 Poniedziałek

7.30 – Za + tatę Józefa Malcherek w 1. rocznicę śmierci oraz + mamę Annę i siostrę Magdalę.

18.00 – Za + Czesława Kondratowicza w 2. rocznicę śmierci, z prośbą o miłosierdzie i łaskę nieba.

31.05.2022 Wtorek

7.30 – Za + Andrzeja Brol od instruktorów i biura drużyn pociągowych.

18.00 – Za + córkę Monikę Bujnowicz i ++ rodziców: Jana Mikołajczak oraz Zofię i Mariana Micuła.

KS. GRZEGORZ STRZELCZYK

Ogłoszenia

Chrzty:

18.04.2022 – Julia Małgorzata Nylec

24.04.2022 – Antoni Raś

– Wiktor Perchon

– Emila Gniadek

Pogrzeby:

19.03.2022 – Marcin Czerwiński

26.03.2022 – Jerzy Grabala

01.04.2022 – Andrzej Brol

09.04.2022 – Alfreda Zmuda

22.04.2022 – Józef Ciasnocha

Papieskie Intencje Misyjne:

O WIARĘ DLA MŁODYCH

Módlmy się, aby ludzie młodzi, powołani do pełni życia, odkryli w Maryi wzór słuchania, głębię rozeznawania, odwagę wiary oraz poświęcenie się służbie

W dniach od 5 do 10 kwietnia w naszej parafii odbyły się rekolekcje akolitów przygotowujących się do święceń diakonatu. Na zdjęciu przyszli diakoni razem z żonami, które uczestniczyły w jednym dniu rekolekcji. Więcej na s. 10

MSZE ŚW. NIEDZIELNE

7³⁰ 9³⁰ 11³⁰ 16³⁰

MSZE ŚW. W TYGODNIU

7³⁰ 18⁰⁰

MSZA ŚW. SZKOLNA

Środa 18⁰⁰

MAJOWE

17³⁰ W NIEDZIELE 16⁰⁰

Plac Zbawiciela 1, 43-100 Tychy
tel. 32 219 61 56
www.mkolbe.tychy.pl
Bank Pekao SA
50 1240 1330 1111 0010 8857 0034

KODY QR
DO OBSŁUGI
DAROWIZN:

CELE CHARYTATYWNE

CELE KULTU RELIGIJNEGO